№ 58 (683) Rok IV. Warszawa, 12 marca 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 1800 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 2800 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 4000 mk, d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 6000 mk. Ogłoszenie o koncesji 25000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata. Miesięcznie z dostarczeniem do domu 5000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 250 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 37. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 58-go

1. *Z Komisarjatu Rządu:*
   Konfiskata.
   Sprostowanie.
2. Rozporządzenie w przedmiocie podwyższenia kwoty I emisji 8 proc. panstwowej pożyczki złotej z roku 1922.
3. Rozporządzenie w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawianie ich na żądanie władzy.
4. Jakie mieszkania podlegają rekwizycji?
5. Kronika.
6. Ogłoszenia.

Dział urzędowy

Z Komisarjatu Rządu:

Konfiskata

Upatrując w treści artykułu p. t. „Osiemnastego Marca" zamieszczonego w jednodn. żargonie z d. 9/3 23 r. p. n. „Der Funk" cechy przestępstwa przewidzianego, w art. 129 K. K. Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu w przedmiocie Tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14 poz. 186) obłożył w dn. 9-ym marca r. b. aresztem wyżej wymienioną jednodniówkę, przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej jednodniówki.

Sprostowanie.

W № 52 (677) z dnia 5 marca 1923 r. w dziale „Z Komisarjatu Rządu" w rubryce zmiany służbowe wkradła się omyłka zecerska zamiast jak wydrukowano — mianowani zostali: p. Ciechowska Cecylja urzędniczką VII stopnia służbowego winno być p. Ciechowska Cecylja urzędniczka VIII stopnia służbowego.

ROZPORZĄDZENIE
Rady Ministrów
z dnia 28 lutego 19 3 r.

w przedmiocie podwyższenia kwoty I emisji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Na podstawie art. 1 ustawy z dn. 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8 proc. państwowej pożyczki złotej z 1922 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 741), zarządza się co następuje:

§ 1. Kwotę I emisji 8 proc państwowej pożyczki złotej z r. 1922, określoną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 742) podwyższa się do kwoty 30.000,000,000 marek polskich i 30.000.000 złotych polskich w złocie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
W. Sikorski.

Minister Skarbu:
W. Grabski

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 23, poz. 140)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 20 lutego 1923 r.

w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawianie ich na żądanie władzy.

Na mocy art. 14 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2-go lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 69 poz. 618) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 361) zarządza się co następuje:

§ 1. Posiadacze składów, sklepów, handlów, restauracji, cukierni i wogóle wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw sprzedaży przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są wywiesić w lokalach tych przedsiębiorstw cenniki na wszelkie bez wyjątku przedmioty powszedniego użytku przeznaczone na sprzedaż, a nadto ujawniać ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach

§ 2. Cenniki winny być wywieszone, względnie umieszczone na miejscu widocznem i dostępnem dla nabywcy, wzgl. spożywcy i zawierać prócz wyszczególnienia towarów i cen, firmę lub nazwisko posiadacza przedsiębiorstwa, jego adres, wreszcie datę sporządzenia cennika. Władze administracyjne pierwszej instancji wydadzą szczegółowe zarządzenia zarówno, co do sposobów i formy sporządzania i wywieszania cenników, jak i co do sposobów i formy ujawniania cen na przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży.

§ 3. Ceny ujawnione na przedmioty powszedniego użytku winny być zgodne z cenami istotnie pobieranemi.

§ 4. Posiadacze przedsiębiorstw sprzedaży wymienieni w § 1 niniejszego rozporządzenia, wzgl. zatrudnieni przez nich pracownicy obowiązani są wydawać kupującym na ich żądanie rachunki na sprzedane przedmioty powszedniego użytku. W rachunkach winny być wskazane: firma lub nazwisko posiadacza, jego adres, data sprzedaży, jakość i ilość towaru oraz cena, za którą towar był sprzedany.

§ 5. Posiadacze przedsiębiorstw zajmujących się sprzedażą przedmiotów powszedniego użytku obowiązani są posiadać faktury (rachunki) na wszelkie przez nich na sprzedaż nabyte przedmioty powszedniego użytku oraz przedstawiać takowe na żądanie władz.

§ 6. Winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia lub zarządzeń wydanych, na jego podstawie karani będą administracyjnie w myśl art 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz 449) w brzmieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 69. poz. 618) aresztem do 3 miesięcy i grzywną do miljona marek lub jedną z tych kar.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z tą chwilą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5-go lipca 1922 r. w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidaczniania cen (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 483) traci moc obowiązującą.

Minister Spraw Wewnętrznych
W. Sikorski.

(Dz. Ust Rz. P. Nr. 22, poz. 139).

Dział nieurzędowy

Jakie mieszkania podlegają rekwizycji?

Odpowiedź na to rozległe pytanie dają przepisy, zawarte w art. 3, 4 i 5. Ustawy z 4 go kwietnia 1922 r. Dz. U. № 33, poz. 264.

Podkreślić należy dobitnie, że ustawa zacytowana obowiązuje wyłącznie w gminach miejskich (art. 2) zaczem ani we wsiach ani innych osiedlach nie mających statutu organizacyjnego miejskiego, żadne lokale rekwizycji nie podlegają.

W miastach mogą być zajęte:

I. Lokale niezamieszkane i to
a) całkowicie próżne;
b) zapełnione sprzętami domowymi lub towarami, jednak będące z przeznaczenia mieszkalnymi, nawet w wypadku jeśliby właściciel mieszkania lub znajdujących się w nim ruchomości pozostawił w mieszkaniu osobę do nadzoru tychże rzeczy.

Wyjątek stanowią: 1) mieszkania, względnie części mieszkań opróżnione czasowo przez wyjazd wszystkich lub części mieszkańców z ważnych powodów, jak np.: na ferje, odpoczynek, kurację, o ile stan całkowitego opróżnienia nie trwa dłużej niż 4 miesiące o ile mieszkanie nie należy wogóle do kategorji niedostatecznie zużytkowanych; 2) mieszkania w budynkach stanowiących własność Państwa, kościołów wszelkich wyznań oraz instytucji użyteczności publicznej; 3) mieszkania i pomieszczenia w domach, piętrach i przybudówkach wybudowanych po dacie oznaczonej w ustawie, przyczem zalicza się tu również poszczególne lokale, które w tym okresie ze stanu mieszkalnego przez kapitalny remont doprowadzone zostały do stanu mieszkalnego. Dowód, że taki remont był istotnym warunkiem doprowadzenia lokalu do stanu używalności, stanowić może jedynie zaświadczenie powołanych do tego władz policyjno - budowlanych; 4) mieszkania w budynkach wybudowanych przez instytucje na pomieszczenie swych pracowników, bez względu na termin wybudowania, gdy są rzeczywiście zużytkowane na pomieszczenie pracowników danej instytucji. O ile dane pomieszczenie z ważnych powodów nie mogło być objęte przez pracowników instytucji, zarząd gminy może po upływie oznaczonego przez sie-

bie terminu przystąpić do zajęcia takich pomieszczeń; 5) mieszkania lub części mieszkań, w których mieszczą się zbiory sztuki, naukowe lub biblioteki o charakterze muzealnym. Mowa tu jedynie oczywiście o lokalach użytych wyłącznie na powyższy cel. które wskutek specjalnego urządzenia wewnętrznego nie mogą być i nie są przez swych właścicieli używane na cele mieszkalne. Przepis powyższy nie wyklucza jednak obliczania pokoi (salonów, gabinetów i t. p.) ozdobionych dziełami sztuki i t. d., jednak mieszkalnych (na cele mieszkalne urządzonych) do ilości pokoi mieszkań niedostatecznie zużytkowanych; 6) mieszkania niezbędne dla wykonywania wolnych zawodów, lokale handlowe, związków, stowarzyszeń, szkół i t. p., o czem mowa w art. 6, p. 2 i p. 3 Ustawy.

II. Lokale dostatecznie zużytkowane, a mianowicie:

a) mieszkania z ilością pokojów do 6 włącznie, bez sublokatorów, o ile w tych mieszkaniach ilość pokoi przekracza więcej niż o 1 ilość faktycznych mieszkańców, mieszkania zaś większe o ile w nich przypada dodatkowo mniej niż po 2 faktycznych mieszkańców na każdy pokój powyżej sześciu.

Dostatecznie zużytkowane są zatem takie mieszkania jeśli

1 osoba zajmuje mieszkanie najwyżej 2 pokojowe
2 osoby zajm. mieszk. najw. 3 - pok
3 „ „ „ „ 4 „
4 „ „ „ „ 5 „
5 osób zajm. „ „ 6 „
6 7 „ „ „ „ 7 „
8-9 „ „ „ „ 8 „
10 11 „ „ „ „ 9 „
12-13 „ „ „ „ 10 „

i t. d., przyczem brak siódmej, dziewiątej i t. d. osoby nie stanowi przyczyny rekwizycji, gdyż owa teoretycznie wolna połowa pokoju rekwizycji oczywiście nie podlega;

b) w mieszkaniach, w których część pokoi odnajęto sublokatorom oblicza się ilość pokojów według tego ile faktycznie podnajemcy tych pokojów zajmują z tem jednak ograniczeniem, iż ilość wspomnianych pokojów nie może przekraczać liczby osób sublokatorów, zaś do pozostałej części mieszkania będącej w używaniu jego posiadaczy stosuje się normy podane pod a).

Zajęciu podlega tylko ilość pokojów przekraczająca wskazane wyżej normy. Obliczenie wstosunku pokojów do liczby zamieszkałych osób polega na porównaniu ogólnej liczby stale zamieszłych osób t. j. rodziny właściciela mieszkania i jego służby.

Stanowi to znaczną różnicę w stosunku do wygasłej ustawy z 27 listopada 1919 roku w myśl której służba, bez względu na jej ilość wogóle nie była braną pod uwagę.

Do ilości pokoi mieszkalnych wlicza się jednak t. zw. pokoje służbowe, przeznaczone dla potrzeb służby.

Nie wchodzą jednak w rachubę alkowy, t zw. pokoiki bez okien, połączone przejściem z kurytarzem, kuchnią lub normalnym pokojem. Nie wchodzą wreszcie w rachubę przedpokoje, kuchnie, łazienki, pralnie i t. p. ubikacje. (D. c. n.)

Dr. Zawadzki.

ZWIĄZEK MIAST.

Koło miast Małopolski i Śląska Cieszyńskiego nadesłało Magistratowi Warszawy zaproszenie na zjazd, który odbędzie się w d. 10 marca r. b.

Delegowanie przedstawiciela przez Warszawę nastąpi po porozumieniu się ze Związkiem miast.

SPRAWOZDANIE Urzędu Zdrowia Publiczn. Komisarjatu Rządu na m. stoł. Warszawę z działalności Pomocy Lekarskiej dla Urzędników Państwowych za rok 1922.

	I kwartał	II kwartał	III kwartał	IV kwartał	Razem w ciągu 1922 r.
POMOC LEKARSKA.					
Udzielono porad					
a) ambulatoryjnych	6 839	9.469	12.639	14.926	43.873
b) u chorego	895	855	942	1.958	4.630
Razem.	7.734	10.304	13.581	16.884	48.503
Wydano lekarstw z apteki państwowej	8.100	10.659	13 544	17,811	49 511
Wykonano analiz lekarskich na rachunek Urzędu Zdrowia	95	234	373	495	1.161
Dokonano prześwietlań i naświetlań promieni Roentgen'a					236
W szpitalach m. Warszawy Urzędnicy Państwowi przebyli dni szpitalnych					16.805
POMOC DENTYSTYCZNA					
a) porad					8.850
b) zaplombowano zębów					1.458
c) wyrwano zębów					667

Uwaga: Pomoc Lekarską Urzędnicy Państwowi otrzymują na rachunek Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Drukarnia F. [illegible] i S-ki, [illegible] 28-28 tel. [illegible]